

og saadanne Handlinger, som Regjeringen eller Staten i det Hele umulig kunde have nogen Forpligtelse til at erstatte; men der er heller ingen statsretlig Lære mig bekendt, som nogenstunde har opstillet denne Sætning. Et strengt retligt Krav paa Erstatning har saaledes den occuperede Deel af Jylland ikke paa Grund af Dyrighedens Requisition; men jeg er enig med Comiteen deri, at der, naar det efter Occupationens Dphør viser sig, at Dyrighedens Requisitioner ikke ere fteet i større Udstrækning end Forholdenes Natur hjemlede, og at Dyrigheden har handlet, saaledes som Tilfældet har været, paa en Maade, som den vil kunne forsvare, og som den occuperede Deel kan være tilfreds med, da er der langt høiere Grad af Billighed for at efterkomme de Krav paa Erstatning, som hidrøre fra Dyrighedens Requisition, end fra nogensomhelst anden Krigsmolest; men naar det maa erkjendes, at det ikke kan begrunde noget strengt retligt Krav, saa er man ikke i mine Tanker berettiget til i en Erstatningslov at opstille det Krav, som herfra hidrører, som noget, der alene kan fortjene Erstatning, og i Modsetning dertil kalde alt Andet, som man maatte finde sig besøiet til at tilstaae, en Gave. Med Hensyn til det praktiske Resultat, bliver det imidlertid af mindre Betydning; thi jeg antager ikke, at det Forslag, som Comiteen har gjort med Hensyn til Requisitionen af visse Gjenstande, støtter sig alene til Dpfattelsen af den strenge retlige Side, som Comiteen synes at have villet tillægge Forpligtelsen efter Dyrighedens Requisition; men det grunder sig deri, at Comiteen har havt en anden Dpfattelse af, hvorledes man skal bedømme de forskjellige Billighedskrav, end Regjeringen i det foreliggende Udcast har havt. Hvad nu angaaer, hvorledes man skal bedømme de forskjellige Erstatningskrav, om det, som Regjeringens Udcast tilsigter, retligen bør overlades de enkelte Amtscomiteer, uden at man opstiller en bestemt Grændse for det Beløb, der skal decourteres i de forskjellige Arter af Erstatningskrav, eller man skulde som Comiteen opstille et saadant Maximum, saa at der for visse Slags Krigsmolest skal afdrages en Trediedeel, og for andre en Fjerdedeel og desuden med Hensyn til Skade paa Byg-

ninger $12\frac{1}{2}$ pCt., da er det noget, som maa komme under nærmere Forhandling ved denne Sags anden Behandling, og jeg haaber, at de forskjellige ærede Medlemmer af Folkethinget, som ere næiere bekendte med disse Forhold, ville derom udtale sig saaledes, at der kan blive nogen Veiledning for Comiteen, inden den gjør sin endelige Indstilling i saa Henseende. Jeg skal kun bemærke, at naar Comiteen har taget særdeles Hensyn til Veile Amt, da er jeg fuldkommen enig i, at dette Amt ogsaa fortrinnsviis er det, som der bør tages Hensyn til, baade fordi Amtcomiteen for dette Amt har med en særdeles Omhyggelighed og med tilbørlig Hensyn til hele Landets og ikke blot til Amtets Lary taget sig af denne Sag, men fornemmelig fordi dette Amt er det største, og de fleste Arter af Erstatningspørgsmaal foresalde der. Jeg troer imidlertid, at Udvalget har været aldeles uberettiget til, i den Grad som det synes at være skeet, udelukkende at tage Hensyn til Veile Amts Forslag. Jeg skal navnlig gjøre opmærksom paa, at der er et Par af de andre Amter, hvor man ogsaa er gaaet frem paa en omhyggelig Maade, men hvor man ikke med den Uførlighed som Veile Amt har yttret sig om de forskjellige Principer, som ere fulgte, tildeels fordi de Dpgjørelser af Erstatningskravene, som i disse Amter have fundet Sted, var af mindre Omfang, og man har derfor mindre end ved Veile Amt kunnet kontrollere den Omhu for Sagen, der har været udviist. Jeg troer ogsaa, at det vil mulig blive bekræftet af Flere under Sagens videre Discussion her i Salen, at man vel i Almindelighed ikke kan være sikker paa at træffe det Rette, ved at opstille bestemte Regler, om hvad der for de forskjellige Arter af Skade skal betages i Erstatning. Udvalget har heller ikke selv været saa streng consequent med Hensyn til Dpfattelsen af de Erstatningskrav, der hidrøre fra Dyrighedens Requisition i Modsetning til alt andet Erstatningskrav, som man skulde troe, ifølge den Omredaction af § 1, som er foreslaaet. Udvalget har nemlig paa et senere Sted Pag. 4 i Betænkningen foreslaaet en Decourt i de Preiser, som vare bragte i Forslag for den Erstatning, som hidrører fra Dyrighedens Requisition, idet Udvalget saaledes har meent, at de